

Rättspsykiatriska undersökningsenheten i Stockholm
Johan Larsson

Beslutsdatum
2023-11-13

Dnr
S23-90219

Beslutsfattare
Patrik Backgård

Ikraftträdande
2023-11-13

Version
3.0 - Godkänd

Läkemedel under utredningstiden

Under utredningstiden bör man tänka på följande saker:

1. Vissa läkemedel kan försvåra den rättspsykiatriska och diagnostiska bedömning och ansvarig utredningsläkare bör så tidigt som möjligt ta ställning till om sådana läkemedel ska sättas ut. Detta gäller främst antipsykotiska läkemedel som kan medföra att det blir svårt att klargöra huruvida en patient lider av en psykosjukdom eller ej. Stämningsstabiliserande läkemedel, så som litium, kan av liknande skäl sättas ut om det råder oklarhet huruvida en patient lider av en bipolär sjukdom. Om utredningsläkaren däremot bedömer att patienten har en säkerställd psykosjukdom eller bipolär sjukdom typ 1 bör vare sig antipsykotiska eller stämningsstabiliserande läkemedel sättas ut av utredningsskäl. Antidepressiva läkemedel påverkar inte undersökningen i samma utsträckning och bör endast undantagsvis sättas ut. Lugnande, dämpande läkemedel kan inverka negativt på exempelvis psykologisk testning och undersökningssansvarig läkare kan samråda med ansvarig psykolog huruvida det finns skäl att sätta ut eller minska dosen av sådana läkemedel. Observera att endast läkare anställda på RMV eller som har en placering där inom ramen för sin ST-tjänstgöring har rätt att göra formella ändringar i ordinationslistan. Så kallade utomskrivande läkare får ej göra sådana justeringar.
2. Medicinering med bensodiazepiner och andra narkotikaklassade läkemedel bör alltid ifrågasättas. Om det inte finns mycket god indikation, trappas denna

medicinering ut i samråd mellan den läkaren som har avdelningsansvaret och utredningsläkaren.

3. När läkemedel utifrån ovanstående sätts ut är det viktigt att göra en bedömning huruvida de utredningstekniska skäl som talar för en sådan utsättning väger tyngre än patientens eventuella behov av detta läkemedel.
4. Remisser på grund av somatiska problem skall alltid förankras hos den läkare som har avdelningsansvaret. I princip kommer endast akuta, allvarliga problem i fråga för sådana remisser. Med "akut" menas att problemet har uppstått efter det att patienten har kommit till avdelningen, eller att det rör sig om en känd eller misstänkt allvarlig sjukdom där längre dröjsmål kan medföra fara för patienten.
5. Tandläkarremisser behandlas som somatiska remisser enligt ovan. Många patienter har mycket dålig tandstatus, utan att för den skull ha akuta problem. Även här skall remisser förankras hos avdelningsansvarig läkare.

Specialundersökningar (exempelvis MR eller EEG) beslutas av den läkare som ansvarar för den rättspsykiatriska undersökningen. Denne ansvarar för att remiss blir skriven.